

És clar, han deixat el millor per al final. Quatre dives preparades per fer història en el món dels discursos. No correu pressa per anar a dinar. Atureu-vos, poseu bé el cul a la cadira que això va per llarg. Les portes d'emergència són tancades, per tant, qualsevol intent de fugir serà en va. Vinga, no ens atabalem. Iniciem el discurs.

Cada any s'han fet els Jocs Florals, però sempre hi ha alguna cosa que canvia. En concret, les persones: qui es presenta i el contingut que realitzen en la modalitat escollida. Com hem pogut observar avui, hi ha molta varietat i molt de talent. Com diu la Gravi: Posem en VALOR EL TALENT.

En el nostre dia a dia, són poques les vegades que ens aturem a pensar en el que passa al nostre voltant fins un dia com avui. Mirem enrere i ens n'adonem de tot el camí que hem recorregut i aleshores pensem que una porta a la nostra vida s'està tancant. Tot i que alhora, se'ns obre una altra.

Per a nosaltres quatre, avui és la fi d'una etapa plena d'alts i baixos, amb moments durs, però també satisfactoris. És l'última vegada que podrem fer una activitat amb tota l'escola, el darrer Sant Jordi juntes.

Donem les gràcies a tots aquells que ens heu donat la mà, ens heu donat suport i ens heu acompanyat fins al final d'aquest període de la nostra vida. Parlem de vosaltres, professors, i de vosaltres, estimats companys, que en els pitjors moments heu estat amb nosaltres. Encara, que a vegades, ens poséssiu dels nervis.

Han sigut sis anys on hem rigut, hem plorat, hem passat per moments inoblidables tots plegats. Aquesta escola ens ha deixat una petjada al cor i sempre tindrem un vincle amb ella que mai oblidarem.

La nostra rosa de Sant Jordi envermellida i lluent s'està apagant. Estan caient els pètals mica en mica, i alhora estan sorgint noves llavors que són per a vosaltres; les futures generacions. Esperem que sigueu capaços d'utilitzar bé les roses que us deixem.

Nens de la ESO i primer de Batxillerat, escolteu, sigueu perseverants i no perdeu les ganes de seguir endavant, de somriure. Mai deixeu de tirar avions per la finestra i aprofiteu les joies de professors que teniu, que us cuiden i s'esforcen dia rere dia perquè pugueu créixer i formar-vos com a persones. Viviu al màxim, que el temps passa volant. Nosaltres tenim la sensació que fa dos dies estàvem a Primer de la ESO. Que vam entrar a aquesta escola sense saber on havíem d'anar i, ara, és casa nostra.

Adeu, no és per sempre. Adeu, no és el final. Només és una paraula que ens diem fins que ens tornem a trobar.

Això no és un adeu, és un fins aviat.

No m'ho puc creure, per primer cop, en tot el curs, hem pogut escoltar tot un acte sense interrupcions i amb claredat. Aquí, sí que tenim uns bons altaveus!

Moltes gràcies! La Jornada de Sant Jordi del 2023 queda conclosa.